

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 19. januar 2011
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMENR
Sags nr.: 1100510
Dok nr.: 411854

Medlem af Folketinget Jonas Dahl (SF) har den 11. januar 2011 stillet følgende spørgsmål nr. S 845 til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål S 845:

"Hvordan vil ministeren sikre »let og lige adgang« til sundhedsydelse, når borgere med en delvis skattefinansieret sundhedsforsikring kommer før borgere uden sundhedsforsikring?"

Svar:

Jeg antager, at spørgsmålet tager udgangspunkt i den omtale, der har været den senere tid af praktiserende speciallægers behandling af privatbetalende patienter.

Jeg bemærker, at det fremgår af overenskomsten mellem Foreningen af Speciallæger og Regionernes Lønnings- og Takstnævn om speciallægehjælp, at lægens beskæftigelse ved siden af overenskomstopgaverne ikke bør have hverken tidsmæssige eller indholdsmæssige konsekvenser for udøvelsen af opgaver under overenskomsten.

Samtidig er der fastlagt en nedre omsætningsgrænse for fuldtidspraksis for de fleste praksisspecialer, som sikrer en vis aktivitet for det offentlige hos den enkelte speciallæge med overenskomst.

Og endelig har overenskomstparterne fastsat etiske retningslinjer for bl.a. vejledning af patienter om deres behandlingsmuligheder andre steder i det offentligt finansierede sundhedsvæsen.

Både Danske Regioner og Foreningen af Speciallæger har entydigt meldt ud, at disse bestemmelser og retningslinjer selvfølgelig skal overholdes. I øvrigt viser en undersøgelse lavet af overenskomstparterne i efteråret 2010, at de praktiserende speciallæger i gennemsnit arbejder 43 timer om ugen for den offentlige sygesikring, hvilket som bekendt er mere end en normal fuldtidsbeskæftigelse.

Og så længe de praktiserende speciallæger lever op til deres forpligtelser i overenskomsten og de etiske retningslinjer, er der ikke grundlag for at lægge begrænsninger for, hvad de i øvrigt benytter deres tid til. Hvis de praktiserende speciallæger havde været offentligt ansatte, kunne de behandle private patienter som bibeskæftigelse i fritiden. Det kan de også, når de er private erhvervsdrivende med overenskomst med det offentlige.

Uden at det skal opfattes som generel dokumentation i sagen, kan jeg i øvrigt oplyse, at en af de klinikker, der har været omtalt i medierne som eksempel på problemstillingen, har skrevet til mig og oplyst, at de har afsat længere arbejdstid end normaltiden og holder længe åbent to dage om ugen, så forsikringspatienter ikke går ud over sygesikringspatienterne, at de hver dag tager flere sygesikringspatienter akut (samme dag), og at de i øvrigt over to år har haft 90 forsikringspatienter, svarende til godt én patient pr. læge pr. måned.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Emil Niragira Rasmussen